

ELŐFIZETÉSI AR:
 egész évre 200 korona.
 Fél évre 100 korona.
 Negyed évre 50 korona.

Egyes szám ára:
4 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 47.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Mire várunk?

Bánat lett az ágyunk
 Szenvedés a párnánk!
 S ölbelett kezekkel
 Mi még mindig váránk?
 Mi még mindig késünk?
 Vérző szenvedésünk
 Nem gyújt lángra minket?
 Nem gyötörlék még meg
 Vérző szíveinket?
 Keletről északról,
 Nyugatról és délről
 Kinzolt testvéreink sóhaja izengel,

Korbács ütes hangzik.
 Nem nyughatunk addig,
 Mig meg nem bosszultuk
 Magyar véreinket,
 Akik várnak minket,
 Akik minden este,
 Akik minden reggel,
 Üzenetet küldnek a madár sereggel.
 Akiknek imája felhat a nagy égig...
 Mi e kálváriát nem nézhetjük végig!
 Fegyvert a kezekbe Árpád ivadéka,
 Zugjon a harci zaj: hajrá, hajrá.

Minden talpalattnyi föld újra mienk lesz,
 Ami magyar volt az lesz újra magyarrá!
 Akkor lesz nyugvásunk, ha Erdély, ha Bánát,
 Ha a Felföld földje ellen vérét issza,
 Mit fegyver rabolt el magyar testvérem,
 Fegyvert vesszi vissza!

HARSÁNYI LÁSZLÓ.

Engem bánt.

Engem bánt, engem vérig sért
Hogy itt mindenki magyar
És mégis mindenki
Mindig mást akar.

Engem bánt, engem vérig sért
És előttem talány. —
Hogy, ha szint kell vallani,
Több szint játszik, ahány.

Engem bánt, engem vérig sért
Szomorú, de igaz. —
Mért öli meg minálunk
A nemes növényt a — gaz.

Szél.

Jó lecke.

— Tudod-e, pajtás, hogy neked
köszönhetem, hogy vittem vala-
mire?

— Hogyan?

— Husz évvel ezelőtt kölcsön
adtam neked 20 forintot...

— Kérlek, én igazán nem...

— Hagyd csak, nem bánom, hogy
nem adtad meg. De nem is kölcsö-
nöztem azóta senkinek és ez volt
a szerencsém.

Minden jókedvű ember
terjeszti a „Villám“-ot.

Pocak ur a fürdőben.

Az elmúlt héten elcsigázott tes-
tem felüdítése céljából felkerestem
Debrecen legmodernebbül felszerelt
fürdőjét: a nagyendői gőz- és kád-
fürdőt. Jegyemet megváltva, be-
lépek a kabin-terembe és elhülök
az ámulattól. A baloldali öt ka-
bint alakították át egyé. Lázás
munkával verték ki az elválasztó
falakat, furtak, fűrészeltek, tági-
tották és szűkítették (t. i. az új ka-
bint tágitották és a nekünk, ven-
dégünk rendelkezésünkre álló ter-
met szűkítették).

— Mondja már, Árpád, — kér-
deztem a fürdő atyamesterét, —
miért ez a nagy készülődés?

— Ja kérem, nagy sora van en-
nek. Pocak ur jön fürödni.

— És Pocak ur ilyen nagy ter-
met?

— Igen, Pocak ur olyan nagy
termet, hogy betölti ezt a termet,
— szolt Árpád, a saját viccén na-
gyot kacagva.

Két perc múlva a medencében
usztam s szemeim elmerengtek a
hullámokon. Hihetelen nem is talál-
tam jó hasonlatot. Talán a politi-
kában vannak hasonló hullámok?
Amint így tűnődök, hirtelen erős
nyomás szorítja össze mellkasomat
s mindkét szemem erősen kidülled.

Készcipő és
csizmakapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön
meggyőződhet arról
hogy a mai áremelkedések dacára is
jutányosan szerzeketi be **csipő** és
osizma szükségletét
méret után, ha lemegy
FÁBIÁN
cipő- és csizma készítő műhelyében,
Rákóczi-utca 71. szám alá.

Valamint erős
munkás cipők.

Ugyan így jártak szomszédaim is.

Már fuldoklani kezdtem, mikor
Árpád lélekszakadva rohan be s
kinyitja a medence-szoba ablakait.
Megkönnyebbülünk.

— Mi volt ez, Árpád?

— Jj, kérem, bocsássanak meg
feledékenységemért. Pocak ur ér-
kezett meg s természetével összeszori-
totta a levegőt. Az a nyomás, amit
az urak éreztek, légnyomás volt.

Én fantáziámmal rajzolgatni
kezdtem Pocak ur természetét. Le-
hunytam szememet s áliomképeket
varázsoltam magam elé a hatal-
mas termetről, addig-addig, hogy
elaludtam.

Fuldokolva ébredtem fel. Fejem
fölött tenyéryi víz volt. A víz szí-
nére emelkedtem és megfejtetem a
talányt. Pocak ur jött a medencé-
be s az ő tekintélyes termete emelte
a víz nivóját.

(Szerencse, hogy meg nem ful-
tam. Most ki írná meg önöknek
ezt a cikket. Vagy, ugy-e bár, jobb
lett volna, ha belefutok. Legyenek
csak őszinték.)

S most légy segítségemre Muzsa.
Légy segítségemre, óh, krockik mu-
zsája: krockihymnia. Mert ugy-e
bár, most azt várják tőlem, hogy
leirjam önöknek Pocak urat. Nos,
tehát egész röviden, egy szóval:
háj. Háj, háj, háj! (Hej, hej, hej,
csak szépen tudnám leírni!) Tehát
mindenütt telt formák, mindenütt
hajak, hájak, bájak nélkül. Kép-
zeljenek egy fejet, mely nyak nél-
kül megy át a törzsbe és képzelje-
nek egy törzset, mely lefele folyton
vastagszik. Képzeljenek egy tör-
zset övekkel feldiszipve. Később ki-
derült, hogy ezek az övek hájki-
türemlések, melyek az eredeti test-
re ráfittyennek. Kérem, ha vissza-
gondolok, most is szédülök és alig
birom a tolat. Akkor is szédülni
kezdtem és Árpád után kiabáltam,
hogy hozzon egy cigarettát. Mi
történt ekkor? Pocak ur, mint ud-
varias ember, kiszáll a medencé-
ből, felemeli hasának egyik hájre-
dőt s kiveszi cigarettatárcáját.

— Parancseijon uram. Örven-

dek, hogy szolgálatára lehetek. Po-
cak vagyok.

— Látom. Azaz, pardon, köszö-
nöm szépen. De mivel gyujtok rá?

— Kren, gyufával is szolgálok.
S egy újabb hájredő alól előke-
rül a gyufás-katulya, a láng fel-
lobban s én nyugodtan slukkolok,
bámuva a csodálatos és légmente-
sen záró hájredőket

Sányi.

Mancikának.

A Boldogfalva-utca sarkon
Nagy a diák-esődület.

Egy leány hajol ki az ablakon,
Kacsóival integet.

Szép a kis lány, nem tagadom,
De minek is tagadnám,

Én is azért járok ottan,
Hogy csak őtet láthatnám.

Az ablak előtt, ha elmegyek,
Ilyen strófát énekelek:

Kicsi még a mi lányunk,
Mért jár maga minálunk.

És ezzel a vallomással
Mégkönnyitém szívemet!
Hej, ha tudná, mennyit fogytam,
Amióta kinevet.

F. J.

Király balzsam

osuz és köszvény ellen, ugy-
szintén **Fágyokrémmé** és **Fáy-
szappan** békebeli minőség-
ben, valamint **Hajdusági**
bajuszpedrő fehér, barna
és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu“
gyógyszertárában
(Szinház mellett)

HIREK.

Lengyel Zoltán kijelentette,
htgy nem mandátumért jött Deb-
recenbe. Ugy látszik, azért nem
is választották meg.

A *pincérek sztrájkja* idején diá-
kok szolgáltak fel a kávéházakban.
Nem tudjuk, hogy ebből tanultak-e
a pincérek.

A **magasugrásban** a mult hé-
ten a disznóhus lett a legelső.
Egyik napról a másikra 220 ko-
ronára ugrott.

Lesz még *szőlő, lággyenyér*, köz-
mondást most már nem igen hasz-
nálják, mert mind a keftő sokba
kerül.

Baltazár Dezsőt Amerikában
a Chevra Chadise küldöttsége
fogadta. Tévedések mellőzése vé-
gett hozzá kell tenni, hogy Bal-
tazár református püspök.

Az *elmúlt héten* a magasugrás-
ban az első díjat a disznóhus
nyerte.

Ekly József főkortes volt a
választásokon. Rossz jele, ha te-
metkezési intézetes rendezi a vá-
lasztást. Hát nem?!

Hétfőn patkánynap lesz Debre-
cenben. Végre egy nap a patká-
nyok is jól lakhatnak. Hogy aztán
pusztulnak-e, az más kérdés.

ANTALFY JÓZSEF

könyv-, mű-, zenemű-
és papirkereskedése:

Szent-Anna-u. és
Varga-utca sarok.

Legjobb bevásárlási
forrás! Menjünk oda!

Különbség.

— Nem képzeled, mennyire fé-
lek a férfiaktól.

— Féltannvira sem, mint én a
gyermekektől.

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▼▼▼▼

E rovatban közlötték az vállalkozást, aki elővassa. :-

▼▼▼▶

Mondja, kedves Ekly József ur, igaz, hogy úgy nyilatkozott a választások idején, hogy ha nem jön be Vásáry István dr., akkor megveszi a patkánymérget? És most mi lesz? Kérdi egy kíváncsi.

Mondják, kedves jogász urak, a Varga utcáról, miért fixirozzák mindig azt a három kis lányt, a szemben levő házban? Kérdi, akit nem fixiroznak.

Mondja, kedves Fekete János ur, a Bihari telep, Onossai utcából, hogy mulatott az elmúlt vasárnap a kis erdőben? Kérdi, aki szintén úgy szeretett volna mulatni.

Mondja, kedves vagy kedvetlen M. Pirka, miért köszön bal kézzel a fiuknak? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Nagy Sándor, ügynök ur, igaz, hogy házasságközvetítés céljából ment Nagykerekibe pünkösdi első napján?

Mondják, kedves Pethő Lajos és Molnár Ferenc urak, Kismarjából, hány órákor virradt önöknek meg pünkösdi másod napján?

Mondja, kedves R. Lacika, Kisvándáról, miért térdepelt le június 3-án d. e. izraelita létére a zsidó templom ajtájában? Kérdi a szemtanu.

Mondja, kedves, szép Fosika kisasszony, a Kuruc utcából, ki nek adta azt a gyönyörű piros szegfűt, amelyet vasárnap délután oly bájosan nézegetett az ablakban? Kérdi, aki várta ugyan, — hogy neki adja, de hiába várta.

Mondja, kedves vagy kedvetlen Makai József ur, a Kar utcából, miért nem húzta fel a betétes csizmát, mikor ment a lovakat felfékezni?

Mondja, kedves Bagosi Péter, „autómotó gyáros” — a Bellelegéről, — igaz, hogy még mindig van egy autómobilja eladó? Kérdi, aki szeretne egyet vásárolni.

Mondja, kedves Bugyi Sándor, milyen hosszú a térsig a lú fülitől a lú vigiig?

Mondja, kedves Papp Gábor ur, a Téglás kertből, elég megfelelő az a bicikli, amelyet a Belleleglőn vásárolt (400), azaz négyezer koronáért? Kérdi, aki szeretne rajta biciklizni.

Mondja, kedves sárga csizma, — meddig fog még divatozni? Kérdi a sárga betétes csizma a Kar utcából.

Mondja, kedves Kun Feri bácsi, Kisvándáról, nem gondolja, hogy korai volt hadi táncot járni a DKSE—KSF meccs alkalmával, a mikor egy ellenpárt goalt kapott?

Mondja, kedves Danó János, kovács segéd ur, nem lenne szives a címét kitenni a Villámba? Kérdi, aki szeretné tudni.

Mondja, kedves Bihari Józsi, — Püspökudányból, — vissza adta-e már a husvétkor elrabolt tárgyat annak a kis szőke lánynak? Kérdezi a szoba-asztal.

Mondja, kedves Csengeri Lajos, kalauz ur, igaz, hogy azért nem jár a Royalba, mert egy kis lányt fedelni akar? Kérdi, aki szeretné tudni.

Mondják, kedves vagy kedvetlen hátul valók, az Apafája kunyhóból, hányan cserélték ki a szívöket az oroszian szívével? Kérdi a robogó csizma.

Mondja, kedves Erzsike kisasszony, miért változtatta meg a helyét a színházban, talán így jobban hódít? Kérdi, aki ezt látja.

Mondják, kedves Vilmányi és társai, igaz, hogy ha önök a pinceből fölneznék, a menyországba látnak? Kérdi, aki szintén szeretne oda látni.

Mondja, kedves Jakab Antal, szabó segéd ur Kisvándáról, mi van a fehér keztyűjével, mellyel a szilveszteri bálban hódított? Kérdi, aki keztyű nélkül is hódít.

Mondja, kedves Iluska, a Csapó kertből, miért haragszik azokra a fiukra, akik a télen meghógolyózták a Jánosi-utcán? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Danó János, kovács segéd ur, igaz, hogy már elfelejtette azt a szőke kis leányt? Kérdi, aki nem felejtette el.

Mondja, legkisebbik Goldstein Benő, Kisvándáról, miért nem forgatta a walapját a DKSE goalja után, pedig alvan szép lefutóból volt?

Mondják, kedves patkányirtók, jól fognak vigvázni a patkányméregre, hogy elkeseredett emberek be ne vegyék? Kérdi egy aggódó polgártárs.

Mondja, kedves F. Mancsi, Hajduszoboszlóról, igazán szereti a zsidó ifjakat.

Mondja, kedves T. Etuska, Hajduszoboszlóról, hogy tetszik a debreceni kérő? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Fazekas Lajos, cipész segéd ur, miért hordja azt a lapos kalapot, talán így jobban tetszik annak a bmn kis lánynak? Kérdi az, aki mindig szemmel kíséri.

Mondja, kedves Ekly József ur, megvannak még az ajándékba kapott éneklő csókák? Kérdik, akik szörnyen imigylük.

Mondja, kedves Szücs Gábor ur — Hajduszoboszlóról, — mikor tartja meg az eljegyzését azzal a barna kis lánnyal? Kérdi az, aki már szeretne mulatni.

Nem mondanák meg, kedves Hüse Pista és Orbán Pista villamos kalauz urak, hogy énezték magukat, mikor vasárnap pléne csusztak? Kérdi egy szép kis lány.

Meg van az oka.

Mondja kedves Papuk ur, miért nem nőül meg? Csak nem akar visszavonhatatlanul agglegény maradni?

— De igen! És meg van az oka. A házasságot kérem nem nekem találták fel. Nekem ugyanis egy asszony nagyon kevés, viszont egy anyós nagyon sok.

Paplan-varrodámba

uj fehér vatta érkezett. Selyem, glott, kasmir paplanok kaphatók és megrendelhetőek. Pehely és gyapju paplanokat készítek. Alakítok, frissítek.

Ócska vattát, paplanokat veszek.
DEBRÉZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Lekaptalak benneteket.

Nyájas olvasó! Alulírottak közül néhánylan megjelentek előttem és azon óhajukat fejezték ki, csinálnék a villamos bérletükhöz minél előbb bármilyen rossz fényképet. Erre én, se szó, se beszéd — lekaptam őket. Ime:

Kezdjük talán Majzner Jánossal a Hortobágy és Hajdúföld Istentől küldött poétájával.

Nem sok rosszat írhatok róla, mert még nem régen ismerem. A verseiről azonban már is sok rosszat tudnék mondani.

Sörét a Gambrinusban issza, — vesévelőjét ott eszi.

Egy másik rokonszerves munkatársunk Király Tibor, mezőgazdász és költő.

A legszebb verséből, a Pallagi Himnusz-ból ílt közlünk egy részletet:

Zöldültek az ágon a tar levelek,
Pallag felé utaztam teveled.
Árván a vonat s a szívem zakatolt
S a toll kezemben oly balga volt.

Dacosan a szüz déli verőn, heverőn
Terült el a dombon haloványan...
S eldobva kabátom s labdaverőm,
Tovább ballagtam a furesa mezőn.

Ekkor akémia ötlött sötét szemembe
Skutattam-kerestem ványadt zsebeimbe.
Mig eme papírt meglelni bírák...
S tenéked e bus, szörnyü verset
— írák.

Te jószagu föld be ne idd himnuszomat!
S hej, te gonosz b. b. ki ne gunyold rigmusomat.
Kötéssel kötözöm ez esetben kezeid s kelevézem
Álnokul álmos, szatírás szivedbe belevésem.

Kétségkívül a legbájosabb munkatársunk a „Névtelen asszony“. Az igazi nevét csak egy ember tudja, a Szerkesztő. Na, de abból aztán harapófogóval sem lehetne ám kihuzni.

Kérdeztem tőle:

Szép asszony?

— Szép.

Kedves?

— Kedves.

Hány centiméter magas? —

— 157.

Kit szeret?

— Magát.

Engem!? kiáltottam fel csillogó szemekkel. És örömben Shymmizt kezdtem táncolni.

— Szamárl! — szólt elképedve a Szerk (esztő sem gondolta komolyan!) Nem magát! Hanem magamagát, saját magát szereti....

Oh, erre már a lépcsőig lógott az orrom. A shymmiző lábam lehanyatlott, mint a nap az északeleti Kárpátok mögé. A világ elhomályosult. Nyugat keletre volt, észak délre.

Rém-dühösen mártottam be a tollamat és a következőket jegyeztem fel.

Született 1766-ban
A sámsoni dombok alatt
S később verseket írt, kriinolinban
A pallagi dombok alatt.

Kétségkívül a legszemlésebb munkatársunk F. Ilonka. A Gondolatok és a Szilánkok rovatot írja. Jól versel. Ügyes. Szép.

De miután jelenleg „Haragszom rád“-ot játszunk, ezt a jó kritikát valószínűleg sohse fogja nekem megbocsátani.

Folyt. kö.

Babiczy Béla.

STANIOL

FEHÉR, GARANTÁLT, 120 ives és minden színben.
Eredeti gyári árak!

KUN IZIDOR Budapest, VI. Nagy János-utca 6. szám. Telefonhívó: 17—40.

Magyar népdal.

Édesanyám, édesanyám,
Csak az a kérésem:
Poétikát, poétikát,
Vegyen még ma nékem.
Poétikát sej, haj,
Sok észet is hozzája,
Hadd tudjon verset írni,
Hadd tudjon verset írni,
Kedves fiacskája.

T. Zs.

Őszinteség.

Egy ur találkozik egy fiatal asszonnal a dunaparti korzón. Az asszonyka előtt kis pólyás babát visznek. Az ur, aki régen ismeri a fiatal asszonyt, megszólítja:

— Ah, a kis ujszülött! Milyen édes, egészen papája.

A mama: Úgy-e, milyen csodálatos véletlen?!

Olesóbb

készítményt sokan kínálnak a vevőközönségnek egyes üzletekben, de jobbat s hatásában biztosabbat senki sem nyújthat, mint a valódi

DIANA-SÓSBORSZESZ,

o mely változatlan minőségben •
mindenütt kapható!

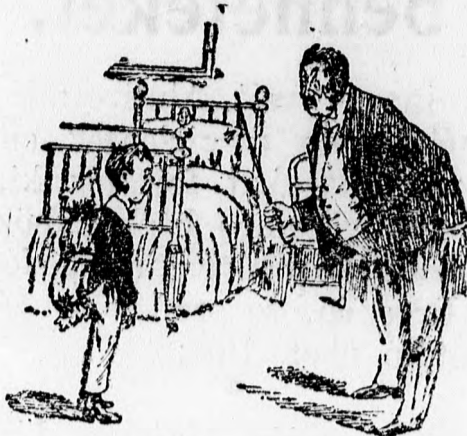
1 kis üveg ára 44 korona.

1 közép üveg ára 120 korona.

1 nagy üveg ára 240 korona.

Gyártja: a Diana Kereskedelmi R.T.
Budapest, V., Nádor-utca 30.

Gyerekésszel.

Pistike: Igaz az, papa, hogy van gyermekjavító intézet is?

Papa: Igen, édes fiam, van, Aszódon.

Pistike: Akkor miért nem küldi oda a szomszédunk az ő pupos kis fiát?

Bemutakozás.

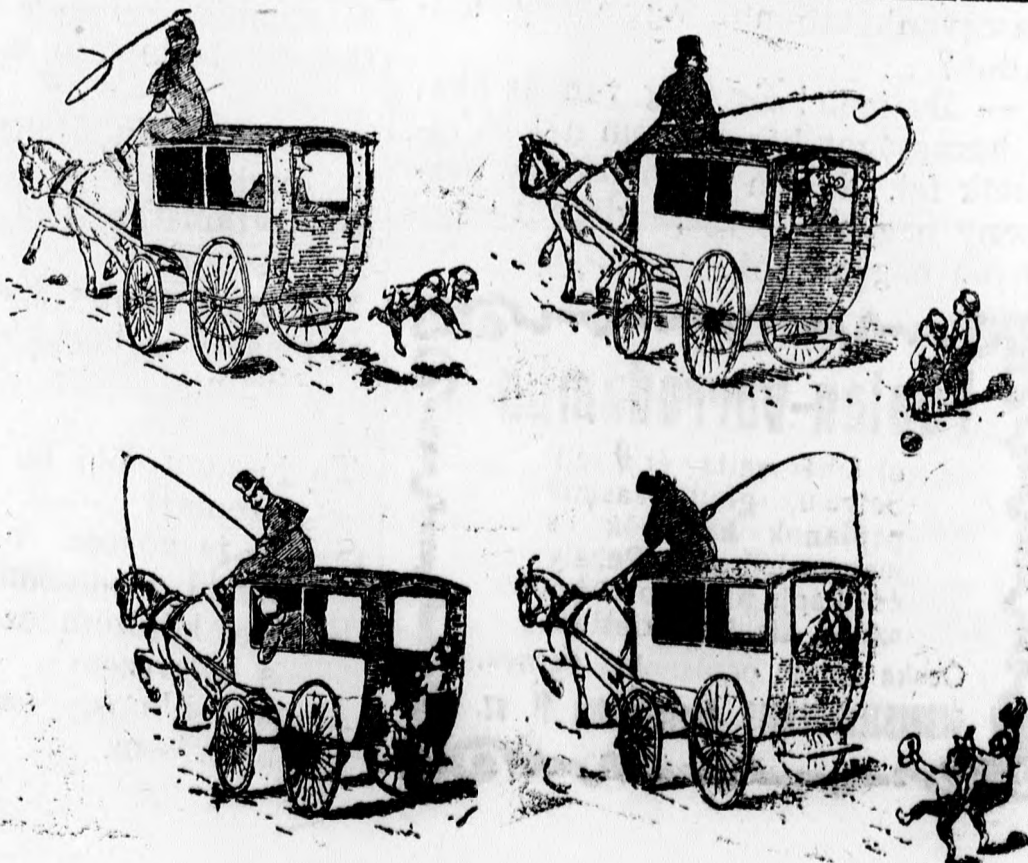
— Ha megengeded Győző, bemutatom az anyósomat!?

— Köszönöm, nekem is van egy.

Hüller Istvan esküje közkivánatra

Csütörtökön Péter Pál napján a „Meteor” mozgóban.

Kép
szöveg
nélkül.

Hasonlat.

A lányok olyanok mint a gyümölcs, amelyikbe már belekóstoltak, senki sem akarja elfogadni.

Az alkohol ellen.

— Nem tudom, de valahányszor az alkoholelleses gyűlésre megyek, mindig részegen jövök haza.

Minaiovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZAM ALATT.
A városházzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

G. Endrének.

Ugy fáj nekem, fáj a szívem,
Olyan sokat szenvedek,
Amióta Tged, Endre,
Olyan nagyon szeretlek.
Hasztalan is próbálgom
Lelkemből kitépni képed,
Amit az én bus szerelmem
Haj, ugy oda belevésett.

Hófehér, szép tél volt akkor,
virág nem virított,
Mikor ez a nagy szerelem
Szívemben kinyílott.
Olyan nagyon szerettelek,
Csak nem mertem beismerni,
Mert hisz tudtam, megéreztem:
Nem fogsz Engem Te szertni.

Míg lehetett, eltitkoltam,
Hogy szeretlek Téged,
Hogy a lelkem és a szívem
Kék szemédnek rabja lett.
Most aztán, hogy megtudtad,
Folyton gunyolsz, kikacagsz.
De esküszöm, hogy csak addig,
Míg a szívem meg nem szakad!

Fehér Nyuszika.

Csak finoman.

Khólen (a kertjében): Jánas! Jánas
János (a kertész): Parancsol, nagy-
ságos ur!

Khólen: Rögtön gereblüzzé el a
parandot, egészen elparasztosítják
ezek a nagy lábnyomok a kertemet

Tapasztalatok.

— Egy régi diák naplójából. —

A szerelmes fiatal urak két kategóriába tartoznak. Azok, a kik az első osztályu szerelmet produkálják, senkiyel sem törődnek, nem hajtának senkire és rendületlenül haladnak a maguk útján, a göröngyös és nehéz úton, hogy az általuk előre eltervezett problémát megfejtsék s így a nehezen várt boldogságot elérjék. Ezeknek hiába adnak jó tanácsot a rokonok és a barátok és hiába könyörög nekik a kedves mama is, mert senkire sem hallgatnak, ami alapjában véve igen okos dolog, mert hiszen saját boldogságukról van szó s a maguk ízlése szerint választják jövőbelijüket. Ha a választás sikerül, annak előnye őket illeti, ha pedig csalódás következik be, az eszik, amit maguk főztek. Ezek minden tekintetben szilárd férfiak, akik ahoz is elég erősek, hogy minden rájuk nehezű feladattal és sujtó következményekkel megbirkózzanak!

A másodosztályu szerelmes lelkük is ugy indulnak, mint amazok, de mert a különféle befolyásoknak nem képesek ellenállani — gyenge jellemüknél fogva — mások ízlése után döntenek. Ezek a gyöngé, férfierő hiányában szenvedő lények.

A mama, vagy az apa ujra figyelmeztetése után azután le is mondják az imádottról s nagy busan megírják az ideálnak, — hogy így sajnálják, ugy sajnálják, de a mama nem engedi, hogy ígéretüke beváltsák. És a mikor ilyen módon elbujnak a mama szoknyája mögé, az elhagyott lánykának minden boldogságot kívánnak, akit igazán szeretnek ugyan de nőül venni még sem mernek, mert a mama nem engedi.

Tessenek ezekután itélni, esetleg választani, házasulandó fiatal urak, esetleg férjhez menni akaró édes, szép leányok!...

Revizor.

Kedves Villám!

Van nekem egy három éves, szőszke fiacskám, aki így szólt: — Mama, miért kiáltanak a nőkre — békát, kigyót?

b. b.

Kinek mi a nótája.

Jagab István kereskedő segéd,
Kisvárdá:

1 dollár, 10 dollár,
100 dollár, haj!

Dobrossy Béla, Hajdunánás:
Nagy a feje, busuljon a ló!

Vagy:

Nem én lettem hűtlen hozzád,
Te csaltál meg engem.

Sz. Lajos, Hajdunánás:

Tilalom, tilalom
A pataki halom.
Nekem is tilalom
A kedves galambom:
Mert nem ölelhetem,
Amikor akarom!

Balla Béla, Nánás:

Egy kis lány volt
Szívem boldogsága.
Nagy Nánásnak
Legszebb szép rózsája.

„Meteor” mozi.
Bocskai-tér 10.

1922. Junius 25-én, vasárnap:

Gyönyörök kertje
és Cadix rózsája.

Két szép sláger 10 felvonásban.

Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és 9
órákor. — Jegyelövétel d. e. 10 órákor —

A tiszta jövedelem a vakok javára.

Egyet-más tudnivalók a pipázásról.

Mielőtt a pipázáshoz fognál, mindig szem előtt tartsd, hogy a dohányod ne legyen erősebb, mint a természeted. És ha mégis nagyon erős a dohány, amit pipálsz, végzetessé válhatik fejed agyvelő-tartalmára, ahol fundálsz.

Néha a pipázáskor szédülés fogja el az embert és az ilyen rendkívüli eseteknél az általános forgalmi adórendszer összes skáláját megtekinthető és áttanulmányozhatja; belsapás ki van zárva.

Ha jól kipipáltad magadat, nyugodtan lefekhetsz, de az ne jusson eszedbe, hogy éjszakának idején is a pipázáson törjed az eszedet, mert ha elálmosodnál és szádból a pipát kiejtenéd, nagy kár volna, ha eltörne, különösen akkor, ha a pipa tajtékából volt.

Az is fontos, hogy az ember ne erősen pipázzon, mert az vég nélküli köpködést hozna maga után, egyébiránt pedig a vadmacskák soha sem szoktak pipálni, de köpködni, — azt meglehetősen tudnak.

A csutorát jó lesz, ha előbb megtörülgeted, mielőtt a pipázáshoz fognál. Mert nem lehet tudni semmit és előfordulhat az az eset, hogy az ember a vakbélgyuladást — egész világosan megkaphatja.

Ha valaki arra báreczki — ez műszó, büszkét jelent, — és azt képzelem magáról, hogy nálánál nincs, aki jobban pipázn tudjon — szava arra méltó nevetség — mert hiszen az teljes lehetetlenség, hogy az illetőt senki se tudná lepipálni.

Régi tudós mémokok és csillagászok egész matematikai pontossággal kiszámították már nagy

Mohamed idejében azt, hogy ha valaki hosszú száru pipából dohányozik, ugyancsak annyi füst kerül a torkára, mint aki rojtos, kurta száru csibukból pöfékel.

Tévedés azonban azt hinni, — hogy pipázni csak pipából lehet.

Mert aki figyelemmel olvasgatja a Villámot, nem kerülheti el a figyelmét s meggyőződhetik állításaim helyességéről, amelynek egy némelyik oldalán a füst-szag is érezhető.

Éppen úgy, aki a mostani képviselőválasztásokat figyelemmel kíséerte, könnyen megállapíthatja, hogy mi is az a pipa nélküli pipázgatás.

De hogy mégis miféle úton lehet a Villámban pipázni?

Ez kérem a legkönnyebb, mert hiszen azt tudjuk, hogy a Villámban bizonyos versek és közlemények jelennek meg, amit aztán méltán kipipálnak, megpipálnak és lepipálnak.

De, mint a pipafüst, azok is továbbtörnek... elszállanak — de nem ártanak.

K. L.

Szerkesztői üzenetek.

ÉRDEKLŐDŐ. F. Ilonka csak így akar szerepelni! Teljes nevét nem közölhetjük.

K. M. A vers nem ütötte meg a mértéket. De a mérték még megütheti.

SZERK. ÜZENET. Szekerka J. urat kérjük sziveskedjék kiadóhivatalunkba befáradni.

Felelős szerkesztő: SZIKRÁ.

Drága mulatság.

- Gyere a löversenyre, Izidor.
- Mibe kerül az?
- Tíz koronába
- Es mit látni ott?
- Hogy a lovak hogy szaladnak.
- Azért fizessek én tíz koronát? — Tíz koronáért magam is szaladok.

